Bəşirqızı Z. Tarix yazan oöulların adı tarixə yazıldı // Xalq qəzeti. - 2022. - 4 oktyabr. - № 215. - S. 5.

Vətən müharibəsində gənclər belə şüar səsləndirirdilər: Qarabağa gedən yol Tovuzdan başlandı. Bu, həqiqətən belə idi. 27 sentyabrdan əvvəl Tovuz hadisələri vardı. Tovuz istiqamətində gərginlik iyulun 12-dən başlamış, 13-nə keçən gecə də davam etmişdi. İyulun 14-ü yenə səhər saatlarından başlayaraq, rayonun Ağdam və Əlibəyli kəndləri iriçaplı silahlardan və artilleriya qurğularından atəşə tutulmuş, düşmənin təxribat xarakterli hücumu nəticəsində Azərbaycan Ordusunun general-mayoru Polad Həşimov, polkovnik İlqar Mirzəyev və həmçinin hücumun qarşısını alarkən daha 5 hərbi qulluqçu şəhid olmuşdu. Uzun fasilədən sonra qapıları yenə şəhid xəbərləri döyməyə başlamışdı.

Həmin hərbçilərdən birinin şəhidlik xəbəri Tovuz rayonunun Cəlilli kənd sakini Ayaz Zeynalovun da qapısına çatdı. Bəd xəbərlə eyni vaxtda qonum-qonşu həyətə toplaşdı... Halbahal olan anası Laçına su verən kim, atasına toxtaqlıq verən kim, “bəlkə yalandır” – deyə ümidlənən kim ...

İlqar Ayaz oğlu Zeynallı Tovuz rayonunun Cəlilli kəndində anadan olub. Ailənin ikinci uşağı olan İlqar həkim olmaq arzusu ilə böyüyüb. Həmin kənddə yerləşən məktəbdə orta təhsil alarkən əla qiymətlərlə oxumuş, valideyn iclaslarında adı həmişə layiqli məktəbli kimi çəkilmişdir. Onun şəkli uzun illər məktəbin şərəf lövhəsindən düşməmişdir. Azərbaycan Tibb Universitetinin hərbi tibb fakültəsini bitirib hərbi həkim işi ixtisasına yiyələndikdən sonra 2014-cü ildə Azərbaycan Ordusunun N saylı hərbi hissəsində xidmətə başlamışdır.

İlqar Zeynallı hərbi həkim işləyən zaman Aprel döyüşləri başlayır. Anası Laçın Zeynalova deyir ki, yoldaşlarının söhbətlərinə gorə, Lələtəpə uğrunda gedən döyüşlərdə yaralananlara ilkin tibbi yardım göstərən İlqar gecələr də yuxu yatmamış, ağır yaralıların keşiyində dururmuş...

2018-ci ildən etibarən Azərbaycan Ordusunun Quru Qoşunlarının giziri, Qara ləqəbli İlqar Zeynallı hərbi fəaliyyətini Tovuz rayonunda davam etdirmişdir. Mənfur düşmənin xəyanətinin isə heç vaxt arası kəsilmir. Qarabağ iddiasında olan erməni, Qarabağdan uzaqda olan bölgələrimizi, Gədəbəyi, Tovuzu, Qazaxı da daim atəşə tuturdu...

İlqarın atası Ayaz Zeynalov deyir ki, illər bir-birini əvəz etdikcə, qəlbimizdəki yara sağalmır, daha da çox ağrı verir: “Təsəllim odur ki, oğlum tək deyil. Bu torpaq uğrunda can verənlərin hamısı balamızdır. Minlərlə şəhiddən biri də İlqardır. O, torpağımızın namusunu qoruyan zaman qəhrəmanlıqla şəhid olub. Başımızı uca edib. Ermənistanla Azərbaycan arasında gedən müharibələr zamanı Tovuz rayonu

düşmənə bir qarış belə torpaq verməyib. Torpağımız məhz İlqar kimi Vətən sevən oğulların hesabına bütövlüyünü qoruyub”.

Ayaz Zeynalov İlqarın şəhid olduğu günü belə xatırlayır: “Axırıncı gün onun öz maşını ilə lazım olan hər cür ərzaq göndərdim ki, heç nəyə ehtiyacları olmasın. Qardaşı Sənan apardı. 15 dəqiqədən sonra zəng etdi ki, ata, payına qurban olum. Göndərdiklərin çatdı və paylaşdırdıq. Məni tam arxayın etdi ki, hər şey yaxşıdır, narahat olma. Tez-tez əlaqə saxlayırdıq. Saat 4-də gördüm Sənan maşını yenə işə salıb getmək istəyir. Bildim ki, nə isə xəbər eşidib... Mən də ona qoşuldum. Getdik, yarım saat sonra İlqarı təcili yardımla gətirdilər...

Mən bilirdim ki, bu döyüş güclü başlayıb və itkilərsiz Qələbə olmayacaq. Ona görə də bu ana da hazır idim. İlqara hərbçi olmağı da mən tövsiyə etmişdim. Atanın oğlu haqqında danışması çox ağırdır. Kimi dindirsəniz, on qat artıq danışar onunla bağlı. Belə deyim var ki, oğulu el tərifləyər. Bütün şəhidlərimizə Allahdan rəhmət diləyirəm. Şəhidlər ölməzdir, Vətənimiz basılmazdır. Biz oğulu Vətən üçün böyüdürük. 55 yaşım var. Bir oğlum da, mən də istənilən vaxt torpağımızı, ana-bacılarımızın qeyrətini qorumaq uğrunda vuruşmağa hazırıq”.

İlqarın anası Laçın Zeynalova isə hələ də ovunmur: “Mən elə bilirəm ki, həyatə Azərbaycanın o müqəddəs bayrağına bükülüb gətirilən tabutdakı şəhid İlqar deyil. O, gələcək. Arzuları vardı, xəyallar qururdu. Onu gerçəkləşdirməmiş hara getdi? Mən onun toyunu, nişanını görmədim, ölümmü? İlqar mənim də onunla bağlı arzularımı yarımçıq qoydu, hamısı gözümdə qaldı, ürəyimdə daşa döndü. Tovuz döyüşləri olan günlərdə gecələr də evə gəlmirdi. Səhərəcən qapının ağzında gözləyirdim. Tək mən yox, bütün kənd. Övladı döyüşdə olan da, olmayan da o dörd gündə səhəri dirigözlü açır, dualar edirdik ki, ölüm-itim olmasın.

Bu dövlətin var olması naminə canlarından keçən oğullarımızın xatirəsi həmişə qəlbimizdədir və dövlətimiz tərəfindən onların ailə üzvləri daim diqqət mərkəzindədirlər. Şəhidlərimizə Allahdan rəhmət diləməklə “Ruhunuz şad olsun!” – deyir, qazilərimizin tezliklə sağalmalarını arzu edirik.